

(nettikuva)

Tietoja

Kuvaus

Risto Alekski Santala oli suomalainen rovasti, teologian kunniatohtori ja kirjailija. Santala opiskeli teologiaa Helsingin yliopistossa ja hänet vihittiin papiksi vuonna 1953. [Wikipedia](#)

Syntyi: 18. toukokuuta 1929, [Helsinki](#)

Kuoli: 26. syyskuuta 2012, [Heinola](#)

Kirjat: [Moldados por Deus](#), [LISÄÄ](#)

Koulutus: [Helsingin yliopisto](#)

RISTO SANTALAN RAAMATTUTUNTI RADIO PATMOKSESSA 23.3.2024 (lyhennelmä)

Äänitys ja taltiointi: Väinö Hotti   **Teh.Vhn**

.....”joku ehkä kipuilee, eihän minulla sitä voimaa oikein tunnu olevan, mutta entäs jo me kääntäisimme myöskin näin: ”**kaikille niille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman, ja tässä ”oikeuden” tulla Jumalan lapsiksi.**” Ja tämmöisenäni minä saan palvella elävää Jumalaa.

Tämä uskon tuleminen merkitsee JUMALAN TEKOA.

”Me emme voi omasta järjestämme emmekä voimastamme Jeesukseen Kristukseen uskoa emmekä Hänen tyköönsä tulla, vaan Pyhä Henki on meitä kutsunut evankeliumin kautta.”

Tätä me tarvitsemme siinä vaiheessa kun käydään ”hengellistä vapaustaistelua”.

Mutta toisaalta voimakysymys tulee esille arjen elämässä, kun meidän tulisi olla KRISTUKSEN KIRJEITÄ ja HÄNEN TUNTEMUKSENSA TUOKSUNA, Kristuksen tuntemuksen aromina. Apostolien teot sanoo tyästä asiasta näin:

”vaan, kun Pyhä Henki tulee teihin, niin te saatte voiman, ja te tulette olemaan minun todistajani sekä Jerusalemissa, (kuka sinne kutsun on

saanut jälleen) **että koko Juudeassa ja Samariassa ja aina maan ääriin saakka**" (Apt.1:8).

Ajatelkaa, me voimme olla Jeesuksen Kristuksen todistajia **vain kun Pyhä Henki suostuu asumaan meidän sydämissämme ja meitä johdattamaan**. Ja siinä mielessä meidän tulee puhdistautua ja pyytää sitä, että Hän pyhyiden henki, voiman henki, raittiuden henki saisi tulla meidän sydämiimme. Jeesus sanoi kyllä näin:

Älkää lähtekö pois Jerusalemissa (paikalta missä olette kokeneet tappion, missä olette kieltäneet Herran) **älkää lähtekö sieltä pois**, odottakaa Isältä sen lupauksen täyttymistä, minkä olette minulta kuulleet. Sitä pitää odottaa, ei pidä lähteä pois Jerusalemissa, siitä kohdalta, missä on; **PIKKU JERUSALEMISTA, KEITTIÖSTÄÄN KENTIES**. Ole hiljaa siinä Jumalan edessä. Hän antaa sitten kokea **PYHÄN HENGEN, LOHDUTTAJAN, PUOLUSTAJAN** puhetta. Ja kyllä Puolustajastaan sitten puhuu ja Herrastaan, joka on meidät lunastanut.

Mutta Jumalan voima toimii **määrätyin ehdoin**, sehän tässä on kipeätä. Uudessa Testamentissa on joitakin esimerkkejä Jumalan voiman vaikutuksesta seurakunnassa.

Jos me luemme esimerkiksi Tuomareitten kirjasta 6. luvusta **GIDEONISTA**, että Jumala valitsi **pelokkaan**, joka oli puimassa midianilaisilta valloittajilta salassa mustanpörssin tavaraa, puimassa viinikuurnassa viljaa. Pelokas mies! Ja Herra tervehti häntä: **"Herra olkoon sinun kanssasi sinä SOTAURHO!"**

Jumala näki mahdollisuudet mitkä oli kätkeyty tuohon mieheen. Ja tämä Jumalan mies alkoi kysellä, missä on vika kun Jumalan kunnia ei nyt näy:

"Oi Herrani, jos Jumala on meidän kanssamme, miksi sitten kaikki tämä on meitä kohdannut? Missä ovat kaikki hänen ihmeelliset tekonsa?"

– Ja Jumala antaa hänelle **LÄHETYSKÄSKYN**: **"Mene tässä voimassasi, mene tässä voimassasi, minä lähetän sinut."**

Jos me ensimmäistä sanaa uskoisimme, Jumala pukisi voimansa siihen **ENSIMMÄISEEN** käskyyn, **ENSIMMÄISEEN** kehotukseen. On muistet-

tava, että KUULIAISUUTEEN sisältyy aina Jumalan toiminta. Kuuliaisuus on USKON ASKEL. Ja voima seuraa uskon myötä.

Kouluajoilta opimme ulkoa Apt.5:32 Pietarin saarnan sanat:

”Me olemme kaiken tämän todistajat, niin myös Pyhä Henki, Jonka Jumala on antanut niille, jotka häntä tottelevat.”

Voi kun olisi hyvä, jos me hitaat ihmiset tottelisimme ”ensimmäistä” sanaa, aivan ensimmäistä sanaa: **mene tässä voimassasi; minä lähetän sinut!** Siihen liittyisi jo silloin Jumalan lupaus: hän itse lupasi olla Gideonin kanssa: **minä olen sinun kanssasi; sinä voita midianilaiset.** Mutta nyt kävi niin kuin käy meidänkin kohdallamme: Gideon etsi vielä merkkejä, vaikka oli saanut **selvän käskyn.** Hän pani villat maahan ja käänteli niitä merkkejä toisin ja toisin päin. Ja Jumala vastasi - ja isällisessä huumorintajussaan ja rakkaudessaan sitten Jumala rupesi koettelemaan Gideonia. Ehkä hän ei olisi sitä tehnyt, jos ei olisi käynyt ensin toisinpäin, että **tomusta tehty ihminen koetteli Jumalaa.**

Gideon antoi pasunan äänen kuulla ja sai 32 000 miestä koolle. Mutta Herra sanoi Gideonille: **”Sinulla on kanssasi liian väkeä, antaakseni Midianin heidän käsiinsä, muuten Israel voisi kerskua minua vastaan: oma käteni vapautti minut.”**

Ja niin alkoi testi: Gideonin piti huutaa kansalle: **”Se joka pelkää ja on arka, palatkoon kotiinsa.”** - 20 000 lähti siltä kuulemalta.

Ja sitten Herra sanoi Gideonille: **vielä on väkeä liian paljon.** 12 000 se olisi ollut aivan niin kuin jokaista heimoa kohti 1000. Hieno luku. Mutta vieläkin on liian paljon. Ja tuli uusi koe: pantiin sinne lähteen tykö nämä miehet: ne jotka latkivat niin kuin koira vettä sivistymättömästi, ne pantiin pois, ja ne jotka sivistyneesti valvoivat ja ottivat yhdellä kädellä vettä ja katsoivat vettä ettei vain vihollinen yllättäisi, toisessa kädessä miekka, ne hyväksyttiin. Mutta **niitä oli vain 300.** 1 % 32 000.

Onkohan niin, että meilläkin 99 % meidän voimastamme on väärää?! Ja Jumala armossaan tahtois näyttää oman voimansa, **sen yhden prosentin kautta,** jonka hän sitten jättää? Ajatelkaahan Jaakobia, Hänestä tuli JUMALAN TAISTELIJA, vasta kun häntä oli lyöty KAIKKEIN KOVIM-

PAAN PAIKKAAN, vasta sitten. **Hän ei ollut Jumalan taistelija, eli ISRAEL sitä ennen.**

Nyt, kun me katselemme näitä JUMALAN EHTOJA, mitenkä Jumala antaa voimansa. **ILMEISESTI HÄN ENSIN RIISUU.**

Näemme tämän myöskin **DANIELISTA**, joka oli merkillinen rukoilija. Ajatelkaahan, 9.luvusta esimerkiksi kerrotaan näin:

”Herra kuule, Herra anna anteeksi, Herra huomaa, tee tekosi itsesi tähden, älä viivyttel minun Jumalani, ja vielä minä puhuin ja rukoilin. ja tunnustin syntini ja kansani Israelin synnit”, hän samastui kansansa vikoihin. Ja mitä tapahtui?

”Kun sinä aloit rukoilla, lähti liikkeelle Sana.” Ja mikä Sana lähti liikkeelle tämän rukoustaistelun jälkeen? : Vanhan Testamentin eräs kirkkaimmista Kristus-ennustuksista:

”Synti sinetillä lukitaan, pahat teot sovitetaan, ja iankaikkinen vanhurskaus tuodaan, ja näky ja profeetta sinetillä vahvistetaan.”

Ja Messias, Hänet sitten surmataaan, voideltu tuhotaan. Ja annettiin jopa aika koska tämä Kristuksen tulemus oli tapahtuva. Tätä tapahtuu, kun me rukoilemme. Jumala avaa meidän silmämme näkemään niitä valmistettuja tekoja, jotka Jumala on tehnyt edeltä käsin ja hän on luonut meidät hyviä tekoja varten, jotka hän on tehnyt, että me niissä vaeltaisimme. Ilman rukousta me emme löydä niitä Jumalan tekoja. **Me sorkkimme vaan siellä puutarhassa niiden omien istutustemme kanssa emmekä näe, mitä Jumala tekee.** Rukous avaa silmät näkemään, missä Jeesus kulkee. Hän on niiden kanssa, jotka kulkevat rukoillen. Ja mitä tapahtui sitten kun Daniel rukoili, seuraavassa 10. luvussa häneltä meni ”kaikki voima” (jaa 16) kun häntä kosketti ”ihmislapsenmuotoinen” ----tämä joka on sama kuin IHMISENPOIKA --- JUMALANPOIKA. Jumalankaltainen, Jeesus Kristus. Kristus on täällä. Ja kun Hän kosketti Daniela, häneltä **meni voima.**

Nyt me monta kertaa ajattelemme, että tässä pitäisi päästä voimistumaan. **Ensin** Jumala tekee HEIKOKSI. Ja Daniel sanoo kauneimmat sanat, mitä tiedämme rukoilijan sanoneen: **”Ja kuinka voi Herrani palvelija, tällainen**

kuin minä, puhutella sellaista kuin minun Herrani on, sillä siitä asti ei minussa ole voimaa, **tuskin enää henkeäkään.**”

Silloin kosketti jälleen se ihmisenmotonen siis IHMISENPOIKA, ja vahvisti minua. Tällä tavalla se tapahtuu: ”Ja Hän sanoi: ”Älä pelkää, sinä otollinen mies, VAHVISTU! VAHVISTU! Ja Hänen puhuessaan minulle, minä vahvistuin, ja sanoin: puhukoon Herrani, sillä sinä olet minua vahvistanut.”

Ystävät, näin käy. kun Jumala toimii. ENSIN RIISUTAAN, että ihminen kokee, että hän on täysin ansioton, täysin ansioton. Kuinka voi minun herrani palvelija tällainen kuin minä puhutella sellaista Herraa. Ja sen jälkeen hän koskettaa, vahvistaa ja **puheellansa hän meitä vahvistaa** (näin tämä voitaisiin myöskin kääntää). Siinä mielessä Jumala toimii aina **ensin ikään kuin riisuen**. Te muistatte tämän saman asian apostoli PAAVALIN elämästä: 2. Kor:12:9:

”Minun armoissani on sinulle kyllin; sillä minun voimani tulee täydelliseksi heikkoudessa.”

- Siis Jumalan voima tulee täydelliseksi ”inhimillisessä” heikkoudessa. Ei saastaisessa heikkoudessa, vaan **puhdistetussa**. Jolloin Jumala on PYYDELLÄNSÄ lyönyt meidät MAAHAN, ja verellensä puhdistanut ja me siinä heikkoina olemme. Ja tässä heikkoudessa näkyy sitten Jumalan voima. Ja Paavali sanoi:

”Sen tähden minä kerskaan heikoudestani, **että Kristuksen voima asettuisi minuun asumaan.**”

Siis Kristus asettuu asumaan heikon ihmisen, VOIMATTOMAN ihmisen sydämeen. Aivan niin kuin ensimmäisenä helluntaina seurakunta oli kokenut tappion, oli suljettujen ovien sisällä, ja Kristus saattoi Pyhän Henkensä kautta asettua asumaan. Pyhästä Hengestä käytetään hepreassa nimitystä -- --joka tulee sanasta ”asua” ja **laestadiolaiset** kysyvät joskus papiltakin ONKO SINUSSA ASUVAINEN PYHÄ HENKI.

Pyhä Henki tahtois ASUA meissä. Ja Paavali pyrki siihen kaikessa heikkoudessaan, että Kristuksen voima asettuisi häneen asumaan, asumaan.

Ystävät, kun esimerkiksi lähetyskutsun edessä on, kuulkaa sitä on niin voimaton; on niin kuin tekisi harakiriä. Siinä ei ole mitään, mitä voisi taata esimerkiksi Lähetysseuralle. Voimme vain sanoa: TÄSSÄ OLEN, LÄHETÄ MINUT! Kun Jumala kysyy, kuka lähtee meidän puolestame? Sitä toivoisi vain sitä, että olisi ”oikealla tavalla” heikko, oikealla tavalla avuton, oikealla tavalla tyhmä, oikealla tavalla hidas puhumaan, oikealla tavalla palvelevainen.

Mooseksesta sanotaan, että hän oli NÖYRÄ, NÖYREMPI KUIN KUKAAN IHMINEN MAAN PÄÄLLÄ. Saksalaiset ovat kääntäneet sen sanalla HÄN OLI KIUSATTU ---- KIUSATUMPI IHMINEN KUIN KUKAAN MAAN PÄÄLLÄ. Hepreassa kiusattu ja nöyrtä sana tulevat aivan samasta sanajuuresta. **Kiusattua ihmistä Jumala käyttää!**

Kuulkaas, ei se maailma odota, että me olisimme aikamoisia sankareita.

Ei! Ihmiset odottavat, että me olisimme INHIMILLISIÄ! Kyllä EHDOTTOMIA!, Kristuksen puhdistamia, kilvoittelevia ja ”inhimillisiä”. Niin että ne jotka Jumalaa etsivät, **eivät meissä pettyisi**. Jumala on vain YHDENLAISIA ihmisiä vastaan: ”YLPEITÄ” vastaan, NÖYRILLE hän antaa armonsa.

Evankeioimistyön perusongelma on juuri tässä: että me riisuituisimme omista ajatuksistamme, omasta taidostamme – ja alkaisimme etsiä HERAN MIELTÄ. Muistan Jerusalemissa, siellä keskusteltiin **Billy Grahamista**, ja kuka maailman evankelistoista on suurin. Muuan jo edesmennyt lähetti, lähetysaarnaaja (lähes 2 metriä pitkä mies) sanoi hiljaa: ”**Jumala on ainakin voinut käyttää BILLY GRAHAMIA hyvin kauan; hän on niin NÖYRÄ MIES.**”

BILLY GRAHAM meni nuorena jo työtä tehneenä evankelistana BEATTENBERGIN raamattukouluun. Siellä kertoivat, että Billy kuunteli raamattutunnit, mutta sitten kaikki muut välit hän oli pienessä huoneessaan, ja kun se tahdottiin siivota, **hän oli aina siellä polvilaan**, eikä häntä voitu häiritä. **Ja yhtenä aamuna Billy tuli sieltä ulos, hän oli täynnä, täynnä Kristuksen armahtavaa rakkautta.**

Minä uskon, että raamattutyössä ja evankelioimistyössä **tässä on salaisuus**, että me lähtisimme polviltamme kysyen Herran mieltä, että meiltä otettaisiin pois kaikki omat ”patenttiratkaisut” ja löytäisimme Jumalan valmistetut teot. Ja että me voisimme Jumalan työssä säilyttää sellaista hiljaista mieltä, joka kyselee Jumalan tahtoa kaikessa.

Voiman salaisuus on siis HEIKKOUS. Ehkä TIILILÄ oli kyselemässä näitä samoja asioita, kun hän vähää ennen kuolemaansa kävi mm. KARISMA 72 Ruotsissa, Tukholmassa.

Sain hänen vaimoltaan SANA – lehden, hyvän lehden-leikkeleen, jossa professori OSMO TIILILÄ kertoi omakohtaisesti, mitä hän siellä kyseli. Ehkä saan siitä jotakin tuoda esille, sillä se johtaa meidät myöskin tähän ”voimakysymykseen”.

Tämä ”karismakokous” oli kristittyjen yhteinen kokous. Professori TIILILÄ sanoi mm.näin:

”Nyt tarkemmin sanottuna 1960 – luvun alun molemmin puolin on aivan kuin itsestään ja samanaikaisesti eri tahoilla, alkanut uudenlainen karismaattinen herätys, jolla ei ainakaan toistaiseksi ole ”lahkon muotoja”. Sillä se ei ole järjestäytynyt, vaan on jäänyt vapaaksi ja kirkkojen kuten pienempienkin ryhmien väliset rajat ylittäväksi; tyypillistä tarkkaa kielenkäyttöä.”

Tukholman kokouksen kenties merkittävin panos tuli juuri roomalaiskattoliselta taholta. Pater -----Perusta, Etelä-Amerikasta teki herätystyötä kuten kuka tahansa protestantti kulkienv ympäri paljon luettu Raamattu kädessä. Ja sitten sanotaan: **saman kokemuksen, mistä hän oli puhunut, olivat saaneet myös lukuisat protestantit**, jotka kokouksessa kertoivat omasta uudistumisestaan. Herralle siitä antoivat kaiken kunnian, eivät ihmiselle, itselleen kaikkein vähimmin. Heidät oli Jumalan sanan mukaan kirjaimellisesti taivutettu ja – **he olivat taipuneet**. Henki oli voimakkaalla läsnäolollaan heidät yllättänyt. Ja nyt he ylistivät Jumalaa Hänen sanomattomasta lahjastaan. Mainitsen, että mukana oli tunnettu teologi GÖSTÄ HÖG, ruotsalainen systemaattikko, joka kerrottuaan omasta tiestään Hengen antamaan uudistukseen, lopulta viime kesänä sai ”henkikasteen”, ja antoi erään puheen lopussa suunnilleen tällaisen ajatuksen: *”minulla on*

usein ollut eri käsitys kuin Jumalallani siitä, mitä kaiken jättäminen on Kristukselle. Siinäpä lienee meilläkin puolinaisuuksinemme miettimistä.

Tämä ”kaiken jättäminen” Kristukselle oli professori TIILILÄÄ kovasti puhutellut.

Ja sitten Tiililä kertoo näinkin: ”Suorastaan ihana, sanoisin ”taivaallinen hetki” oli erään rukouskouksen jälkeen hiljaisuus kun IMMANUEL KIRKON ehkä puolitoista tuhattinen uskovien joukko odotti, mitä Henki ehkä rukoilijoille antaisi. Alkoi kuulua laulua, ken sen alkoi, ja missä osassa kirkkoa se alkoi, sitä en tiedä. Hiljaista vienoa laulua, ilman sanoja. Tuo laulu voimistui kävi kirkkaan heleäksi miesten bassojen tuodessa siihen samalla syvyyttä. Ja pian tuo sanomattoman kaunis laulu paisui voimakkaaksi kohta taas vähitellen ikäkuin sammuaukseen hiljaa pois pois. Ei sanoja, pelkkää musiikkia.

Omalta osaltani jouduin kysymään: Olinko todella kirkon penkissä, ja olivatko sivullani istuvat tavallisia ”maallisia” olentoja vai oliko kokous yhtäkkiä siirretty kuin uuteen ulottuvuuteen?

Ajatelkaa, professori TIILILÄ näin! Ehkäpä lukijani, tähän asti päästyään jo ovat huahtaneet: KAIKKEAPA VANHA PROFESSORIKIN KUVITTELEE JA MIETISKELEE!

Rohkenen sanoa olleeni ajoittain kokouksessa mukana hyvinkin kriittisin mielin. Olin etsimässä tietoa uudesta liikkeestä, mutta samalla kyllä itsellenikin heikon **uskon vahvistusta**. Sain molempia. Kokous oli monessa suhteessa informoiva, mutta sen päävaikutus oli UUSI TUNTO HENGENTODELLISUUDESTA. Emme ole uskovina tekemisissä kuvittelujen enempää kuin aatteenkaan eli ideologian kanssa

Tämä on professori TIILILÄN oma sana, ja muuan tohtori kertoi siitä, että kun professori oli palannut Ruotsista, he keskustelivat, niin tämä nöyrä professori TIILILÄ oli sanonut näinkin: ”Jos kaikki tämä on totta, mitä täällä olen nähnyt, niin minun koko elämäntyöni on ollut turhaa.”

No eihän se sitä ole ollut; SUOMEN KIRKON EHKÄ VOIMAKKAAMPIA PERSOONALLISUUKSIA KIRKKOHISTORIAN KANNALTA.

Jumalan suuruuden julistaja, armon julistaja. Mutta kuitenkin näin nöyrästi hän sanoo.

Kun kohtasi lapsen mielellä Jumalan todellisuuden. Me emme saisi ”korkeita mielitellä”. Meidän tulisi elää tätä lapseutta, Jumalan lapseutta ”aidosti ja kokonaisesti”. Ei ole kysymys vain ”pään tiedosta”. Ei ole kysymys ajatuksista, jotka ovat ”ihmisestä lähtöisin”, vaan Jumalan valtakunnan todellisuudesta ...

Mutta nyt me elämme täällä maan päällä Suomessa ja – me olemme pieniä ihmisiä. En minä sanoisi, että pitää ”korkeita mielitellä”. Me niin usein haluaisimme ”oikoteteitä” itsekkäistä syistä Jumalan siunaukseen. Kun kuitenkin Jumalan armo liikkuu kiusatun ihmisen vierellä. Apostoli Paavali sanoo: ”**Minun armossani on sinulle kyllin**, minun armossani on sinulle kyllin”. Ja hän oppi sen: ”**Sen tähden minä mieluummin kerskaan heikkoudestani, että Jumalan voima asettuisi minuun asumaan.**”

Minusta tuntuu, että me olemme seurakuntana LIHONEET ja VOIMISTUNEET, ja me sanomme: MINÄ EN MITÄÄN TARVITSE, MINÄ OLEN RIKAS, MINÄ OLEN RIKASTUNUT.

Tässä suhteessa Jeesus Kristus kulkee KIUSATUN VIERELLÄ. Ei ole oikoteitä Jumalan siunauksiin, **ei ohi veren puhdistuksen**. Ei Jumala siunaa syntiä, Hän tahtoo antaa synnin anteeksi, puhdistaa ja sitten hän siunaa lastaan. Aivan niin kuin pappien täytyi puhdistautua, ennen kuin he menivät temppeliin, jotta he voisivat vastaanottaa Jumalan siunauksen. Ei ole oikotietä siunaukseen OHI PYHITYKSEN, OHI SANAN, OHI JUMALAN ARMON,

Ja nyt lopuksi, mitä meiltä sitten puuttuu?

Ehkä saan sanoa käytännössä jonkun asian, joka on aivan oman sydämeni huolta:

Meiltä puuttuu todellinen hiljaisuus ja Jumalan pyhän tahdon kysely. Jumalan täydellisen lain tunteminen. ”**Olkaa täydelliset niin kuin teidän Taivaallinen isänne on täydellinen.**”

”Sillä minä sanon teille: ellei teidän vanhurskautenne ole paljota suurempi kuin kirjanoppineiden ja fariseusten, niin te ette pääse taivasten valtakuntaan.”

”Joka rakastaa isäänsä taikka äitiänsä enemmän kuin minua, se ei ole minulle sovelias.”

Ja tämän täytyy päästä tapahtumaan Jumalan omien elämässä – Jeesuksen kautta. Nyt meidät asetetaan TÄYDELLISYYDEN lain eteen, Vuorisaarnan eteen, Jumalan pyhyiden eteen, tinkimättömän pyhyiden eteen; joka on **vapauden laki**. Ja sillä hetkellä kun me näimme, että OMIN VOIMIN tässä ei päästä pyhän Jumalan tykö; sillä hetkellä ihminen RIISUTAAN, KOKEE VARARIKON, ja sillä hetkellä Jeesus Kristus todellakin täyttää meidän sydämemme, pukee meidät vanhurskaudellaan ja pyhyydellään – **tätähän vanhurskauttaminen on.**

Professori TIILILÄ puhui usein lain KOLMANNESTA käytöstä siitä, että laki säilyy USKOVANKIN elämässä. Meidän tulee hyvin huolella tutkia Jumalan sanaa, mitä kaikkea TÄYDELLINEN LAKI sisältää. Me emme voi itse sitä täyttää. Mutta tuo kun me katsomme JUMALAN TÄYDELLISYYDEN LAKIIN, se riisuu meidät, ja kun me olemme riisuuntuneet, silloin Hän voi pukea meidät Kristuksella, ja Kristus tekee meissä sen hyvän, mitä Hän omiltaan vaatii. **TÄSSÄ ON TÄMÄ LAIN KOLMAS KÄYTTÖ**, joka usein nykyään unohtuu. Se on vapauden laki. Maailma ajattelee, että **”pikkusen kun tinkii”** niin paremmin menee ja **enemmän kansaa tulee rysään.** Ei saa ajatella niin. Tie on kaita, Jumalan laki on ehdoton, pyhä, vanhurskas ja hyvä. Ja tämän lain edessä me joudumme kokemaan vararikon. Ja silloin Kristus tulee elämään. Kun ei ole mitään mahdollisuksiakin itse täyttää tuota Jumalan täydellisyyden vaatimusta.

Nyt ystävät! Tämän me saamme uskolla ottaa vastaan. Mutta silti uskova tutkii aina Jumalan tahtoa: **”Mikä on hyvää, otollista ja täydellistä”**, Room.12:1: **”Antakaa ruumiinne Jumalalle eläväksi ja otolliseksi uhriksi, tämä on teidän järkeenkäypä Jumalanpalveluk-**

senne. Muuttakaa mielenne uudistuksen kautta, tutkiaksenne, mikä on Jumalan tahto, hyvää, otollista ja täydellistä.”

Voi, kun me näkisimme Kristuksen kunnian, Jumalan pyhyden; ja siinä hiljaa viipyisimme. Tätä meidän tulee aina kysellä.

Nyt on lain ja evankeliumin suhteen näin, että siellä missä Kristus on lähellä, SEKÄ LAKI ETTÄ EVANKELIUMI TERÄVÖITYVÄT! Aivan niin kuin ”vastakkaisvärit”; ne korostavat toisiaan. Tämä on ”paradoksaalista”. Mutta apostoli Paavali sanoi: ”Minä olen lain kautta kuollut pois laista.**” Lain kautta”, täydellisyydenvaatimuksen edessä, vuorisaarnan edessä. Ja tätä me emme saisi unohtaa. Pitäisi aina kysellä: missä on Jumalan tie?**

Toinen asia: HELLITTÄMÄTÖN RUKOUS. Kun olen kysellyt, niin tulee usein mieleen Luuk.18:jakeessa 7 väärästä tuomarista kun puhutaan:

”Eikö sitten Jumala toimittaisi oikeutta valituillensa, jotka häntä yötä päivää avuksi huutavat, ja viivyttäisikö hän heiltä apuansa?”

Taikka Luukas 11, kun on ystävistä kysymys, joka yösydännä vieraiden tullessa tahtoisii lainata kakkua ja leipää, niin Jeesus sanoo, kun tämä on ovella vaan odottaa, niin tulee apu, toinen ei hellitä - ja silloin hän antaa hänelle niin paljon kuin hän tarvitsee. ”**Siis te, jotka olette pahoja, osatte antaa lapsillenne HYVIÄ LAHJOJA, kuinka paljon Taivaallinen isä antaa PYHÄN HENGEN niille, jotka sitä Häneltä anovat.**” Tämä ”hellittämätön” ”hiljainen rukous” puuttuu.

Kolmas asia, jonka eteen olen omakohtaisesti joutunut on se, että meiltä puuttuu KAIPAAVA USKO. Sanokoon kuka mitä tahansa, tässä on meidän vikamme: kuulkaa JUMALAN LAPSI KAIPAA. Pyhän Hengen merkki on se, että MEIDÄN HENKEMME HUOKAILEE YHDESSÄ PYHÄN HENGEN KANSSA.

Tämä HENGEN HUOKAUS, ne joilla on Hengen esikoislahja. Roomalaiskirjeen 8, he huokaavat yhdessä luomakunnan kanssa. TÄTÄ ME KAIPAAMME! Kumpu meillä olisi enemmän tällaista JUMALAKAIPUUTA!

Niinkuin peura halajaa vesipuroille, niin minun sieluni halajaa sinua, elävä Jumala, milloin minä saan nähdä sinun kasvojesi avun”, siitähän siinä on kysymys.

Tätä ”kaipaavaa uskoa” me todella tarvitsemme. Autuaat ovat ne, jotka niin kuin Jeesus siitä sanoi, ISOAVAT JA JANOAVAT JUMALAN VANHURSKAUTTA, sillä heidät ravitaan.

”Miksi murehdit, minun sieluni, ja olet minussa niin levoton? Odota Jumalaa.” -Se on 3 kertaa Psalmissa 42 ja 43. Tämä ELÄVÄN JUMALAN odotus, Jumalan mielen kysely, jossa hyvin usein katsotaan kompassiin, ettei vain ulkonaisesti taikka hengessänsä lankeaisi pois Kristuksesta. Tämä on ehkä kirkkaimmin esillä mielipsalmissamme 84:

”Autuaat ne ihmiset, joilla on voimansa sinussa ja joilla on mielessänsä pyhät matkat”

Siinä puhutaan ”kyynellaaksosta” jne. ja syyssateesta. He käyvät VOIMASTA VOIMAAN! **Omasta voimasta Jumalan voimaan!**

Ja Jes.40, sieltä lopusta sanoo: ”**He saavat uuden voiman**” Hebreaksi ---he vaihtavat voimaan. Oma voima ei ole enää jumalana, vaan kysytään JUMALAN VOIMAA.

”**He saavat uuden voiman, he kohottavat siipensä kuin kotkat, he juoksevat, eivätkä väsy, he vaeltavat, eivätkä näänny.**”

Tästä on kysymys, että meiltä otettaisiin pois oma voima, oma viisaus, oma taito, ja Jeesus Kristus saisi näyttää, että **Hänen voimansa tulee täydelliseksi heikkoudessa.**

Welsin herätyksen aikoina vuosisadan alussa nuoret uskovat rukoilivat herätystä. Yksi heistä kapinoi, Joe – niminen, ja sanoi: ”*Herra, sinulle on kaikki mahdollista, miksi pitää rukoilla?*” Hän sai ääneen vastauksen: ”**Minä olen kyllä valmis, mutta minun lapseni eivät ole valmiit.**”

Olemmeko valmiit kysymään Jumalan voimaa? Sitä seurakunta tarvitsee!